

వస్తుందనుకొన్నటి అప్పడే వచ్చేసింది ఏమిటి? ఎక్కడో వస్తుందనుకొన్నటి ఇక్కడే వచ్చేసింది ఏమిటి? అని మీకు అనిపిస్తుంది. అలా అనిపించటమే కాదు మిమ్మల్ని చూసి మీరు ఆత్మర్థపితారు. మీరు ఎంత తెలివైన వారు అయినా, ఎంత చదువుకొన్నా మీ మనస్సుకు లోచూపు కలిగినప్పడే నేను చెప్పేమాట బరువు మీకు తెలుస్తుంది, బాహ్యముఖమువుతున్న మనస్సుకు ఆ మాట యొక్క బరువు తెలియదు. ఆత్మజ్ఞానం యొక్క వైభవం గులంచి శ్రవణం చేసి ఉంటే దానిని పాంచాలనే బుధి కలుగుతుంది. కసీసం శ్రవణం లేకపెతే పాంచాలనే బుధి ఎలా కలుగుతుంది. శ్రవణం చేయటం వలన నీవు ఏకి పశ్చిమాటించుకొన్నా వాలో తెలుస్తుంది. మననం చేయటం వలన పశ్చిమాటించుకొన్నా వాలో తెలుస్తుంది. శ్రవణం చేయటం వలన మీరు ఏదైతే కాదో మీకు తెలుస్తుంది, మననం వలన కాని దానిలోనుండి విడిపితారు. శ్రవణం, మననం వలన మీరు పాంచాలసింది ఏదో పాంచుతారు, మీకు ఆత్మలాభం కలుగుతుంది. ఎవరో చేస్తున్నారని మనం కాని పనులు చేయటానికి మనం సిద్ధమవ్వకూడదు. నో అని చెప్పేచోట నో అని చెప్పాలి. ఎవరో ఏదో చేసారని మీరు చేయవద్దు. మనకు నాచ్చిన పసి చేసి ఉఱుకోవాలి. ఎవరో చేసారని మనం చేస్తే మనకు శాంతి రాదు, అశాంతి మిగులుతుంది. అనుకరణ వద్దు. అనుకరణ భయానికి గుర్తు. పూర్వజన్మల గొడవ, రాబోయే జన్మల గొడవ వద్దు, అవి నిజం కాదు. మీ హృదయంలో ఒక సత్యం ఉంది. దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి సర్వవిధముల ప్రయత్నం చేయండి. అది మాత్రమే మిమ్మల్ని ప్రక్యతిలో నుండి విడిపించగలదు. అది మాత్రమే మీకు మోత్కసుభాస్మి ప్రసాదించగలదు.

(సహృదు శ్రీ నాస్తిగారి అస్త్రగ్రహభాషణములు, 18-04-07, చిలుకూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువులారా!

జ్ఞానం ఎప్పడూ ఉంది. మన మనస్సు నిర్మలం అయితే, నిష్టలం అయితే, పవిత్రమైతే అది జ్ఞానంలో వక్తవువుతుంది. సూర్యుడిని, సూర్యరాత్రిని వేరుచేయలేరు అలాగే ఆత్మజ్ఞానాన్ని మోత్కస్మి వేరుచేయలేరు. ఒక్క ఆత్మజ్ఞానానికి మోత్కం సాధ్యం. మధ్యలో వచ్చినవి మధ్యలోనే పశితాయి. ఎప్పడూ ఉండేదే ఉంటుంది, అదే చైతన్యం, అదే ఆత్మ. శలీరాలు, నారవాలు, పదవులు, సంపదలు మధ్యలో వచ్చినవి మధ్యలోనే పశితాయి. ఇలా మధ్యలో వచ్చిన వాటిని చూసుకొని విరుద్ధిగతూడదు, అవి నిలబడవు. ప్రతి మనిషికి సుఖం, శాంతి కావాలి. మన ప్రాణం, మనస్సు హృదయంలో ఐక్యమైతే మనం కోరుకోవటానికి ఏమి మిగలదు. చైతన్యంలో నుండి మనస్సు వచ్చింది, మనస్సులో నుండి ప్రాణం వచ్చింది. ప్రాణం మనస్సులో అణిగిపాశే, మనస్సు హృదయంలో అణిగిపాశే ఇంక పునర్జన్మ లేదు. ప్రాణం, మనస్సు హృదయంలో

ఎంత కాలం అయితే అణగవో అంతకాలం పునర్జ్ఞమై వచ్చి తిరశాయి. మద్దాచార్యుల వారు మొళ్ళంకంటే సత్తవర్తన, సద్గుధి, సదాచారం, సహ్యదయాలకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇచ్చారు, మీరు అలాగ జీవించండి వచ్చేబి వస్తుంది అని చెప్పారు. బయట శత్రువులను జయించటం తేలిక, లోపల శత్రువులను జయించటం చాలా కష్టం. ఒకరకమైన ఉద్దేశాలు, కోలికలు ఎన్నో జస్తుల నుండి మన కూడా వస్తాయి, అచి మన మనస్సును బలహినపరుస్తాయి అందుచేత మీరు భగవంతుని పాదాలను విడిచిపెట్టవద్దు, ఆ బలహినతల నుండి బయటకు వస్తారు అని మద్దాచార్యులవారు చెప్పారు. లోకంలో అందరూ చేసే తప్ప ఏమిటి అంటే సుఖం ఎక్కుడో బయట ఉంది అనుకోంటున్నారు, విదో వస్తువును సంపాదించవచ్చు కాని అది బయట లేదు. మన స్వరూపమే సుఖం, మన స్వరూపమే శాంతి. స్వరూపజ్ఞానం కలవాడు అమృతుడు అవుతాడు. ఎప్పడితే మనస్స పరిశుద్ధం అయ్యిందో, బుధి పక్షానికి వచ్చిందో అప్పడు లోపల ఉన్న వస్తువు నీకు వ్యక్తమవుతుంది. లోపల పక్షత లేనప్పడు వేదాంతం మాట్లాడకూడదు. దాని వలన మనకు లాభం లేదు సరికదా తిలిగి నష్టం వస్తుంది.

నిన్న నీవు తెలుసుకో అని భగవాన్ ఎందుకు చెప్పారు అంటే నిన్న నీవు తెలుసుకోంటే నీ స్వరూపంలో ఉన్న సుఖం, శాంతి నీచేతికి అందుతాయి. నిన్న నీవు తెలుసుకోకుండా ప్రపంచంలో ఉన్న విషయాలు తెలుసుకోంటూ ఉంటే నీకు సుఖం రాదు. మనస్సులో ఏ కోలిక లేకుండా నూటికి నూరు పాశ్చా భగవంతునివైపుకు ప్రయాణిస్తే ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది కాని లేకుంటే కలుగదు. కొంత మనస్స గారవాల మీద, కొంత మనస్స పదవుల మీద ఉంటూ ఇలా రోడ్డు మీద ఉన్న దుమ్ము వెరిగుచేసుకోంటూ మనస్స ముక్కలు అయిపోతే జ్ఞానాన్ని పాందలేము, పైగా మనస్స బలహిన పడుతుంది, వారు సాంతంగా ఆలోచించుకోలేరు. మాకు శాంతి లేదండి అని చాలామంది అంటూ ఉంటారు. శాంతి ఎవడబ్బ నిమ్మ, అది మీ తంత్రిగారు, తాతగారు ఇచ్చేదా, లేకుంటే వారసత్వంగా వచ్చేదా? అలా రాదు. ఎవడికైతే లోకానికి సంబంధించిన కోలిక లేదో, ఎవడికైతే కర్తృఘలం పట్ల ఆస్తి లేదో, ఎవడికైతే అపాంత, మమత లేదో వాడు మాత్రమే శాంతికి వారసుడు అంటున్నాడు పరమాత్మ. మీరు బాగా మాట్లాడారని వినేవారు చెప్పుకోవాలని మాట్లాడితే అటువంటి మీబీంగులకు అసలు పెళ్ళకూడదు. శబ్దానికి అర్థం చెప్పేవాడు పండితుడు కాదు, ఆత్మజ్ఞానం కలిగినవాడు పండితుడు. సత్యాన్యేషకుడు లోపలకు బిగటం నేర్చుకోవాలి. రకరకాల మనుషులు ఉన్నారు కాబట్టి ఇది లోకం అయింది, వాలని ప్రమాణంగా పెట్టుకోవద్దు. నీవు శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకో, భగవంతుని మాటలు ప్రమాణంగా పెట్టుకోని జీవిస్తే నీవు

భగవంతుడిలో వక్కమనుతావు లేకవెళ్తే అవకాశం లేదు. దేహమునందు ఆత్మబుట్టి పెట్టుకొని నేను జ్ఞానిని అనుకొంటే వాడినివాడు మోసం చేసుకోవటం, ఇతరులను మోసం చేయటం. అందలలోను అంతర్వామిగా భగవంతుడు ఉన్నడు మనం ఎవరిని ప్రేమిస్తాము, ఎవరిని ద్వేషిస్తాము. అంతా నారాయణ స్వరూపమే. మనం ఎవరిమీద అనురాగం పెట్టుకొన్నా ఎవరిమీద ద్వేషం పెట్టుకొన్నా మనస్సు బాహ్యముఖం అవ్యకుండా ఆపుచేయలేము.

మేము వ్యాసంగా ఉన్నాము అంటారు, నోటికి మూత పెట్టారు మంచిదే, మనస్సు మూయబడిందా? ఇతరులకు అబద్ధం చెప్పినా మీ మనస్సు మూయబడిందో లేదో మీకు తెలియటం లేదా. మనస్సుకు వ్యాసం రాకుండా ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. నీ మనస్సు పవిత్రం అవ్యకుండా ఆత్మజ్ఞానాన్ని ఎలా ఆశిస్తున్నావు? ఒకవేళ నీవు ఆశించినా అది లభ్యవడుతుందా? నీవు ఈశ్వరుడిని మోసం చేయగలవా? అయిన సర్వసాక్షి సర్వశక్తిమంతుడు. పని విడిచిపెట్టిన వాడికి జ్ఞానంరాదు. ఘలం పట్ల ఆసక్తి లేకుండా ఉండాలి. అహంత, మమత నీ అశాంతికి కారణం. ఇవి రెండూ లేకుండా పనిచేస్తే నీకు మానసిక అశాంతి లేకుండా పని పూర్తి అవుతుంది, నీకు చిత్తశుభ్రి కలుగుతుంది. చిత్తశుభ్రి అనే గేటు ద్వారా నీవు మోజ్ఞంలో ప్రవేశించవచ్చు లోకాన్ని శోభించినవాడికి మోజ్ఞం రాదు, చిత్తాన్ని శోభించినవాడికి మోజ్ఞం వస్తుంది. నీకు ఉన్న బలహీనతలలో నుండి, ఉద్గేంకాలలో నుండి బయటకు రాకుండా శాంతిని ఎలా పొందుతావు. కొంతమంచి జీవితాలను ప్రారభం ఎన్నో దెబ్బలు కొడుతుంది. ఆ దెబ్బలను చిరాకుగా కాకుండా ఇప్పంగా సహించ గలిగితే వాలకి జ్ఞానం కలుగుతుంది. ఈశ్వరుడికి, గురువుకి దయ ఉంటుంది కాని ప్రారభానికి దయ ఉండదు. లోడ్డురోలరు కింద మన తలకాయపెడితే ఎలా నలిపేస్తుందో అలాగ ప్రారభం మనలను నలిపేస్తూ ఉంటుంది, ప్రారభానికి దయ ఎలా ఉంటుందో తెలియదు. భగవంతుడిని స్తులించటం వలన మనం పవిత్రులం అవుతాము, మోజ్ఞాన్ని పొందటానికి అర్పిత కలుగుతుంది.

ఎవడైతే తన్న తాను పోగొట్టుకొంటాడో వాడు స్వర్గరాజ్యానికి అర్పుడు అన్నాడు యేసు. మనం నేను, నేను అంటున్నాము కదా ఆ నేను నేను తాదని తెలుసుకోవటమే జ్ఞానం అన్నాడు రామకృష్ణ పరమహంస. నీవు కాని నేనును నీవు అనుకోవటం వలన ఎంత జ్ఞేభ, ఎంత అశాంతి, ఎన్ని శఖలను మోస్తున్నావు. పాముని తాడు అనుకొని తిరగవద్దు, శోభించవకుండా స్నేహిలు చేయవద్దు. సత్పురుషులు దొరకకవణ్ణే సద్గుంధాలు చదవండి. నాగమ్మగాలకి తల్లి, తండ్రి ప్రేమ ఎలాఉంటుందో తెలియకుండా తల్లి, తండ్రి చనిపోయారు. భర్త సుఖం తెలియకుండా భర్త చనిపోయాడు. సద్గుంధాలు చదువుతున్నా లోపల అశాంతి పోవటం లేదు. ఒక గురువు కలలో వచ్చి వ్యాసంగా ఆవిడను ఆశిర్పచించాడు. తరువాత అన్నగారు

ఆవిడను రఘుశాస్త్రమం పంపారు. మొదటసాలి ఆవిడ భగవాన్ దగ్గరకు వెళ్ళేటప్పటికి ఆయన కళ్ళు మూసుకొసి కూర్చోన్నారు. కళ్ళు తెలిచిన పెంటనే ఆవిడ వంక చూసారు, ఆవిడ ఆయనతో విషు చెప్పలేదు, ఆవిడ జీవితం అంతా పుస్తకం చబివినట్లు చబివారు. నాకు రక్షకుడు దొలితాడు అని ఆవిడ అనుకొంది. రఘుశాస్త్రమం లేఖలు ఆవిడ ప్రాయాలని ప్రాయలేదు. పది వాక్యాలు ప్రాసి భగవాన్ దగ్గరకు తీసుకొనివెళ్ళారు, బాగా ప్రాసారు అన్నారు భగవాన్. ఆవిడకు ఎంకరేషన్మెంట్ వచ్చింది. అన్నగాలయందు కృతజ్ఞతాభావంతో భగవాన్ చెప్పిన మాటలు అన్నగాలకి ఉత్తరాలు ప్రాధ్యాము అని మొదలుపెట్టారు. తేస్వర్ భగవాన్ శలీరాస్ని పీడించింది ఒక గంటలో భగవాన్ శలీరం విడిచిపెడతారు అనగా ఆమె కూళలో భగవాన్ను చూడటానికి వెళ్ళారు. అంతకుముందు ఈ తేస్వర్ తగ్గిపణితే బాగుండును ఈ శలీరం తొంతకాలం ఉంటే బాగుండును అని నాగమ్మగారు అనుకొనేవారు. ఈ రోగం శలీరాస్ని పీడించేస్తోంది శలీరం పణతే బాగుండును అనుకొంది. గురువు చనిపణించు, చనిపణియేవాడు గురువుకాదు, దేహసికి భగవాన్కు సంబంధం లేదు. గురువు అంటే ఆత్మ. సీవు తత్త్వాన్ని గ్రహించావు అమ్మా అని భగవాన్ దయతో ఆవిడ వంక చూసారు. గురువు యొక్క జ్ఞానం, శక్తి ఏ జీవుడికి ఎలా పసిచేస్తుందో చెప్పలేము. భగవాన్ లేరసి తలంపు రాలేదు, ఇక్కడే ఉన్నారు అనిపించింది, మాటలతో పనిలేకుండా నాగమ్మగాల అశాంతి అంతా వ్యానంగానే పీల్చుకొన్నారు. ఆవిడ దేహప్రారథం అనుభవించింది, అశాంతి మాత్రం సేషం లేకుండా తుడిచేసారు. అటి గురువు యొక్క అనుగ్రహం, అటి గురువు యొక్క వైభవం. భగవాన్ సస్విధాలోనికి వచ్చాడ అశాంతి అంతా ఆయన పీల్చుకొన్నారు, ఇంక మిగిలింది శాంతే. ఆహారం విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండండి. ఆహారం సాత్మ్యకంగా ఉండాలి. తొందరగా జీర్ణం అయ్యే పదార్థాలు తీసుకొండి. మీరు తీసుకొనే ఆహారం సుభ్యగా ఉండాలి. ఆహారం సుభ్యగా ఉంటే మీ మనస్సు బాగుపడుతుంది, బుట్ట బాగుపడుతుంది. వివేకం, జ్ఞావకశక్తి పేరుగుతాయి. కొంతమంది అవసరం లేని మాటలు మాటల్లాడతారు. అన్ని వాళ్ళకు తెలుసునని మనకు తెలియాలి అనుకొంటారు అదొకరకమైన అహంకారం. సహ్యదయంతో, సద్భుద్ధితో మాటల్లాడితే ఒక్కమాట చాలు ఇతరులకు మారుమనస్సు వస్తుంది. వాలమీద నీకు ప్రేమ, ఆప్యాయత ఉండాలి. ప్రేమలేని మాటలు కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపణితాయి.

పీమీ తెలియనివాడు ఎగిల ఎగిలపడతాడు, అన్ని తెలిసినవాడు అణిగి ఉంటాడు. ఉన్నబి ఒక్కటి అంటే ఒక్కటి అటి నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు ద్వేషించటానికి, ప్రేమించటానికి ఎవరు ఉన్నారు. మన బుట్ట మంచిది కాకపణితే ఈ మాటలు విన్నా అటి గ్రహించలేదు. ఉఱంతా బంగారం, ఇల్లు అంతా బంగారం అయినా నీ బుట్ట పొడైన్సరువాత

ఆ బంగారం విషు చేసుకొంటావు. మీ ఇంట్లో ఉన్న బంగారం బట్టి మీరు సుఖపడడరు. మీ మనస్సు బంగారం అయితే మీరు సుఖపడతారు. మొళ్ళం పాండాలనే కాంళ్ళ ఎంతోకొంత మీకు ఉంది లేకుంటే ఇంతదూరం రారుకదా, అది ఆలపికుండా కావాడుకోవాలి. మానవ జన్మలో మనం ఎంతోకొంత వికారం పాండాలి. నువ్వు ఉంటే ప్రపంచం ఉంది, వీడు ఉన్నాడు, వాడు ఉన్నాడు, నువ్వు ఉంటే అన్ని ఉన్నాయి. నువ్వు లేకపోతే ఏదీ లేదు. ఆ నువ్వు ఎవరు? ఆ విచారణ వదిలేసి ఎన్ని లోకాలు, ఎన్ని దేశాలు తిరుగుతావు. ఆ నేను ఎవరో తెలుసుకుంటే ఈశస్త్రరుడు నీకు వ్యక్తమవుతాడు. సబ్బిక్కప్ప, ఆలోచన ఇవి రెండూ విడిచిపెట్టుకండి. నీ మనోదేహములతో సంబంధం లేకుండా సత్కం నీ హృదయంలో ఉంది, అది సప్తతంత్రంగా ఉంది, మనవి అన్ని బాసిన బ్రతుకులు. రవ్వంత కూడా విచారణ చేయకుండా ఎవల మీదో మమకారం పెట్టుకోని వాళ్ళకి చాలిలి చేసి చేసి చివరకు చనిపోతారు. మమకారం పెట్టుకోకూడదు, ఎవల గులంచి అయినా పసిచేస్తే చేయండి, మీ గులంచి మీరు విచారణ చేసుకోండి. సన్మసించటం అంటే బట్టలు మార్చుకోవటం కాదు, మమకారం లేకుండా పని చేయటం. అప్పుడు పాతవాసనలు పాశితాయి, తొత్తవాసనలు రావు.

ఒకోసాల మీ మనస్సుకు ఇష్టమైన సంఘటనలు జరుగుతాయి, ఒకోసాల ఇష్టంలేని సంఘటనలు జరుగుతాయి. ఎందుకు అలా కంగారువడుతున్నారు, ఎందుకు భయపడుతున్నారు, ఎందుకు మీ నిద్రను పాడుచేసుకొంటున్నారు. నీకు ఇష్టమైన సంఘటనలు జలగినా, ఇష్టంలేని సంఘటనలు జలగినా అవి భగవంతుడికి తెలియకుండా జరగటం లేదు. అది మీకు తెలిస్తే భయం పాశితుంది. శవాలను కాల్పనా వచ్చిన బూడిదను, ఎముకలను గంగానదిలో కలుపుతారు. ఆ బూడిదను, ఎముకలను భలస్తూ గంగానది శాంతంగా తన మార్చాన తాను ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. నిజమైనగురువు గంగానది లాంటివాడు. బూడిదను, ఎముకలను గంగానది భలస్తోంది, ఈ జీవకోటిని గురువు భలస్తున్నాడు. గురువు మీద ఆత్మరుపాశిన, పేడ నీళ్ళ పాశిన తనపని తాను చేసుకొంటూ వెళ్ళపాశితాడు. మమకారం లేకుండా పని చేయటం నేర్చుకోి. ఆత్మకానిదాని మీద ఆత్మబుట్టి పెట్టుకొంటున్నావు. అది విడిచిపెట్టటమే నిజమైన సన్మానం. ప్రారభాన్ని బట్టి మీ ఇంటిలో కొన్ని బొమ్మలను వేసుకొని తిరుగుతూ మీరు ఎవరో మీరు తెలుసుకోవటం మానవద్దు, విచారణ విడిచిపెట్టవద్దు. కళ్ళ ముస్తే వాలకి మీకు ఏమీ సంబంధం లేదు. ఎవడిలోనం అయితే నీవు జీవితం పాడుగునా కష్టపడుతున్నావో నీవు చనిపోయిన తరువాత వాడు వల్లతాబికి

రావటునికి కూడా బద్దకించవచ్చు వీలకోసమా నీవు విచారణ విడిచిపెట్టుకోవటం. వాలికి నీకు విఖిచి సంబంధం? భగవంతుడితోచీ, గురువుతోచీ విరోధం పెట్టుకొని మీరు విమీ చేయలేరు, భగవంతుని సంకల్పంతో రాజీపడటం నేర్చుకో. భగవంతుడి సంకల్పం కాదని నీవు చేసేది విమీ లేదు. నీకు ఇష్టప్పెనవి జలగినా, ఇష్టంలేనివి జలగినా అవి భగవంతుడికి తెలియకుండా జరగటం లేదు. అట్టి భగవంతుడు అంతటా ఉన్నాడు, నీ ప్యాదయంలోను ఉన్నాడు. నీవు ఎలా రాజీ పడతావో ఆయనతో రాజీపడటం నేర్చుకో. ఆయనతో రాజీపడనంటావు అనుకో నీకు మిగిలేది జ్ఞాభ, మిగిలేది నరకం, మిగిలేది అశాంతి, మిగిలేది పాడు లోకాలు. ఈశ్వరుసంకల్పాన్ని నీ సంకల్పంగా మార్చుకో, ఈశ్వరుడి ఇష్టాన్ని నీ ఇష్టంగా చేసుకో అప్పడు నీకు అశాంతి నశిస్తుంది.

భగవంతుడి ప్రేమ ఒక కులానికో, ఒక మతానికో, ఒక ప్రాంతానికో పరిమితప్పెనటి కాదు. అది విశ్వవ్యాప్తప్పెనది. నీవు ఈశ్వరుడితో రాజీపడినప్పుడు నీ ప్రేమ కూడా విశ్వవ్యాప్త మమతుంచి, నేను ఉన్నాను అని అనుకొంటున్నావు కదా ఆ ప్రేమలో ఈ నేను కలగిపోతుంది. మిమ్మల్ని మీరు మల్లిపోయి మీ జీవితంలో ఎప్పుడైనా ఒక చిన్న మంచి పని చేసారా? లోకవాసన, దేహవాసన పెట్టుకొని మంచిపనులు చేస్తున్నారా? ఇవి అన్నీ మీరు జాగ్రత్తగా చూసుకోండి. భగవంతుడు కళ్ళ లేకుండా చూడగలడు, తాళ్ళ లేకుండా నడవగలడు, చేతులు లేకుండా పనిచేయగలడు అది మల్లిపోవద్దు. మీరు భగవంతుడి సంకల్పంతో రాజీపడితే ఏ సంకెళ్ళలో నుండి మీరు బయటపడాలని అనుకొంటున్నారో, ఏ బంధాలను చేధించాలని అనుకొంటున్నారో, ఏ మాయలో నుండి విడుదల అవ్యాలి అనుకొంటున్నారో మీకు తెలియకుండానే వాటిలో నుండి బయటపడతారు. ఆపరేషన్ జరుగుతోంది అని మీకు తెలియదు, అనారోగ్యంలో నుండి, బాధలోనుండి బయటకు వచ్చేస్తారు. జ్ఞాని చెప్పేమాట ఒక ప్రాంతానికి, ఒక దేశానికి పరిమితం కాదు, అది విశ్వవ్యాప్తం అవుతుంది. నీవు దేవుని కుమారుడవు అని ప్రజలు అంటున్నారు. నీవు దేవుడి కుమారుడవు అయితే శిలువలో నుండి బయటకు రా అని యేసును వెటుకారంగా అంటారు. ఓ ప్రభువా! వారు విమి మాటల్లాడుతున్నారో వాలికి తెలియదు, వారు విమి చేస్తున్నారో వాలికి తెలియదు, వాలిని క్షమించి ఆశీర్వదించు అంటాడు యేసు. ఈ ఒక్క వాక్యంతో ఆయన విశ్వవ్యాప్తం అయినాడు. ఎవరైతే ద్వేషంతో తన నెత్తిని తడుపుతున్నారో వాలిని ప్రేమతోచీ, శాంతితోచీ తడుపుతున్నాడు. నీరు పణిన వెంటనే శిష్ట ఎలా ఆలపశితుంది, రోగం తగ్గిన వెంటనే ఆరోగ్యం ఎలా వచ్చేస్తుందో అలాగే మనిషి మాలిస్తుంలో నుండి బయటకు రావటం వాడికి ఆత్మజ్ఞానం కలగటం ఒకేసాి జలగిపోతాయి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు అనుగ్రహభారవ్యాఖ్యానములు

జాలై 08 సాయిబాబా గుడి ప్రాంగణం, చింతపర్మ

జాలై 30 గురుశిథ్రి మహాత్మవం, జిన్నారు శ్రీ రమణ క్లేట్టం

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

గుంపిపోర్టులు ఏపిలోత్సవ కార్యక్రమము (జిన్నారు)

ఉ॥ గం॥ 6-00ల నుండి మధ్యాహ్నం గం॥ 12-00ల వరకు

సద్గురు దర్శనం

ఉ॥ గం॥ 8-00లకు

శ్రీ రమణ క్లేత్రంలో భీగ్రావాన్ వృజాజ

మధ్యాహ్నం గం॥ 12-00లకు

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

శ్రీ రమణ క్లేత్రమునుకు విచ్ఛేయుచురు

మ॥ గం॥ 2-30 ని॥లకు

సద్గురు అనుగ్రహ భారవ్యాఖ్యానములు

గమనిక :

ఉ॥ గం॥ 10-00ల నుండి మ॥ గం॥ 12-00ల వరకు

ప్రసాద వినియోగము

టి॥ 18-06-2007 సెషనువారం పొలకొల్లు రామూ
డిజిటల్ కలర్ లాబ్ ప్రోరంభకులు సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు,
కలర్ లాబ్ యజమాని కావలి తాతయ్యగారు, ప్రశ్నేక
ఆహ్వానితులు పొలకొల్లు శాసన సభ్యులు
సత్యనారాయణమూర్తిగారు, పెనుగొండ శాసన సభ్యులు
పితాసి సత్యనారాయణగారు, పొలకొల్లు మాజీ శాసన
సభ్యులు శ్రీ అల్లు వెంకట సత్యనారాయణగారు